

18/56

CS

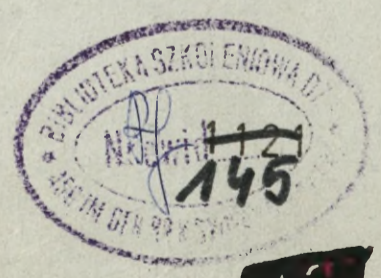
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. generała broni Karola Świerczewskiego

JAWNE

Egz. Nr 2

ppłk mgr inż. Ryszard PARADOWSKI

ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE MANEWRU ODZIAŁU
(związku taktycznego) **WOJSK RAKIETOWYCH OPK**
(skrypt wykładu)

42964
BIBLIOTEKA NARODOWA AGP WP
Kolegium Pałacu Kultury i Sztuki
Wzrost...

WARSZAWA

CZERWIEC

1975

18/56

05

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. generała broni Karola Świerczewskiego

JAWNE

Egz. Nr 2

ppłk mgr inż. Ryszard PARADOWSKI

ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE MANEWRU ODZIAŁU
(związku taktycznego) WOJSK RAKIETOWYCH OPK
(skrypt wykładu)

42964

REGISTRA NARODOWA AGO WP
Archiwum Pałacu Sztoska Specjalnych
Krytyka

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im gen broni K. Świerczewskiego

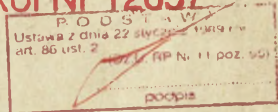
JAWNE
SLUZBOWE

ZATWIERDZAM
KIEROWNIK ZESPOŁU TAKTYKI WRIART

~~SECRET~~
Egz. nr. 2..

Tadeusz Kropiowski
płk dr Tadeusz KROPIOWSKI

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

ppłk mgr inż Ryszard PARADOWSKI

ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE MANEWRU ODDZIAŁU / ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO/
WOJSK RAKIETOWYCH OPK

/ SKRYPT WYKŁADU /

BIBLIOTEKA NARODOWA AGO WP
Instytut Biblioteczny i Informacyjny
Wz. ewid. _____

X42964

TEMAT: Zabezpieczenie techniczne manewru Oddziału /ZT/.

CEL WYKŁADU: Zapoznać słuchaczy z przedsięwzięciami związanymi z technicznym zabezpieczeniem organizacji i wykonania manewru Oddziału /ZT/ wojsk rakietowych OPK.

Czas: 2 godziny lekcyjne.

ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE I PODZIAŁ CZASU

L p	Z a g a d n i e n i a	Czas /min/	U w a g i
1.	Zasadnicze techniczne przedsięwzięcia manewru	25	
2.	Zwijanie i rozwijanie zestawów rakietowych	20	
3.	Zabezpieczenie techniczne marszu	20	
4.	Propozycje szefa służb technicznych w zakresie zabezpieczenia technicznego manewru oddziału.	20	
5.	Zakończenie zajęć	5	
R a z e m		90	

WSKAZÓWKI METODYCZNE

Wykład zostanie przeprowadzony na sali w sposób opisowy. W czasie wykładu nawiązywać do sytuacji rozgrywanych podczas ćwiczeń na mapach. Szczególną uwagę zwrócić na techniczne przedsięwzięcia manewru oraz sposób składania propozycji dla dowódcy przez szefa służb technicznych.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zasadnicze techniczne przedsięwzięcia manewru - 25 min.

Służba techniczna Oddziału /ZT/ realizuje przedsięwzięcia związane z zabezpieczeniem technicznym manewru na podstawie rozkazu dowódcy oddziału /ZT/. Sztab oddziału, w tym i służba techniczna, opracowuje wcześniej plan manewru, w którym uwzględnia następujące zagadnienia:

- cele i zadania manewru;
- rekonesans dróg i nowych stanowisk startowych i technicznych;
- zapewnienie odpowiedniej bazy środków transportowych;
- kolejność i czas rozpoczęcia zwijania zestawów raketowych i przejścia w położenie marszowe;
- trasy przejazdu kolumn;
- kolejność rozwijania zestawów raketowych i organizacja działań bojowych na nowych stanowiskach.

Zakres rekonesansu zależy od konkretnej sytuacji bojowej czasu na jego wykonanie, charakteru manewru, odległości marszu itp. Grupa /grupy/ rekonesansowa porusza się po ściśle wyznaczonych drogach jednocześnie oceniając ich stan, jak również stan mostów, przepraw, objazdów, zakrętów itp. Rekonesans stanowiska startowego /technicznego/ polega na określeniu przydatności terenu do rozmieszczenia elementów ugrupowania bojowego dywizjonu, wytyczeniu dróg i płaszczyzn do rozmieszczenia sprzętu, miejsca postoju środków transportowych oraz innych elementów ugrupowania dywizjonu. Ponadto należy uwzględnić: naturalne warunki maskowania, możliwie najmniejsze kąty zakrycia, lokalizację elektro-energetycznych źródeł zasilania itp.

Manewr całością oddziału /ZT/ do nowego rejonu wymaga zaangażowania dowództwa, sztabu oraz wszystkich służb, natomiast manewr pojedynczych dywizjonów, np. przejście na zapasowe stanowisko startowe, dotyczy przede wszystkim tych dywizjonów oraz nadzoru niektórych osób funkcyjnych sztabu oddziału. Zestawy raketowe będące na wyposażeniu wojsk OPK są półstacjonarne, aby doprowadzić je z położenia bojowego w marszowe i odwrotnie wymagają wielu czynności technicznych. Szybkie i sprawne zwinięcie sprzętu raketowego, przetransportowanie, rozwinięcie go w nowym rejonie i doprowadzenie do pełnej gotowości bojowej, zależy od właściwej organizacji pracy, zsynchronizowania poszczególnych czynności stanu technicznego sprzętu /szczególnie pojazdów mechanicznych/, należytego zabezpieczenia technicznego i wielu innych. Rozmiary zabezpieczenia technicznego manewru i związany z tym wysiłek służby technicznej ściśle zależy od ilości manewrujących sił, odległości marszu, stanu ukończenia w pojazdy mechaniczne, sytuacji bojowej itp. Przed manewrem szef służb technicznych otrzymuje niezbędne wytyczne od dowódcy oddziału /ZT/.

które dotyczą rodzaju manewru, ilości sił manewrujących, kolejności i czasów rozpoczęcia zwijania zestawów rakiety, początku odległości i sposobu marszu, nowych rejonów i czasów przybycia do nich oraz terminów osiągania gotowości bojowej przez poszczególne dywizjony ogniowe. Szef służb technicznych zapoznaje z wytycznymi oficerów wydziału technicznego i stawia im zadania związane z zabezpieczeniem manewru i opracowania propozycji i wniosków dla dowódcy oddziału /ZT/. W propozycjach swych szef służb technicznych powinien przede wszystkim krótko i treściwie odpowiedzieć na pytania zawarte w wytycznych dowódcy a ponadto dokonać niezbędnych kalkulacji i rozliczeń na własny użytek lub w razie potrzeby udzielić dodatkowych informacji dowódcy. Kalkulacjom i rozliczeniom podlega baza materiałowo-techniczna oddziału /ZT/ konieczna do zabezpieczenia manewru oraz czas będący do dyspozycji służby technicznej. W szczególności należy skupić uwagę na takie zagadnienia jak: stan techniczny i ilość środków transportowych; sposoby naprawy i ewakuacji sprzętu podczas marszu; sposoby zaopatrywania kolumn w materiały techniczne i MPS; organizację i kolejność prac załadunkowo-wyładunkowych podczas przewozu sprzętu kolejną; zakres prac profilaktycznych jakie trzeba będzie wykonać w zależności od odległości marszu oraz inne, w zależności od sytuacji, zagadnienia. Szef służb technicznych oddziału /ZT/ jako główny organizator opracowuje, przy pomocy wydziału technicznego i służby kwatermistrzowskiej, plan i zarządzenie dotyczące zabezpieczenia materiałowo-technicznego manewru. Plan zabezpieczenia materiałowo-technicznego jest częścią składową planu manewru oddziału /ZT/, do którego szef służb technicznych wnosi swoje zestawienia.

W przypadku manewru całością lub częścią oddziału /ZT/, przy pomocy innych środków transportu niż koleje np kolejowy lub lotniczy, w sztabie oddziału /ZT/ sporządza się "Plan dowozu i ewakuacji techniki rakiety". W planie tym wyszczególnia się potrzeby tych środków transportowych dla zabezpieczenia manewru, dlatego w oddziałach /ZT/ powinny znajdować się dane techniczne tj: typy pojemności i udźwigi wagonów kolejowych, samolotów transportowych i innych mogących mieć zastosowanie do transportu techniki rakiety.

Patrz podręcznik "Taktyka WR OPK" str 345, 351 i 359 nr bibl. 015615.

Do zasadniczych przedsięwzięć zabezpieczenia technicznego manewru należy zaliczyć:

- wstępne przygotowanie sprzętu raketowego do zwijania;
- sprawdzenie i przygotowanie pojazdów mechanicznych;
- przygotowanie dźwigów do pracy;
- zwijanie zestawów raketowych i formowanie kolumn;
- marsz kolumn w jednym lub kilku rzutach do nowego rejonu;
- zajęcie ugrupowania i rozwinięcie sprzętu raketowego;
- doprowadzenie sprzętu do pełnej gotowości bojowej.

Przed rozpoczęciem zwijania zestawu raketowego można wykonać szereg wstępnych prac nie naruszających gotowości bojowej dywizjonu, a znacznie przyspieszających doprowadzenie sprzętu do położenia transportowego. W zakres prac wstępnych wchodzi takie czynności jak: przygotowanie kabin SNR, w których należy dokręcić śruby mocujące bloki aparatury, zapakować i zamocować aparaturę kontrolną-pomiarową i ZCZZ, zamocować do podłogi fotele i inne; ustawienie w pobliżu sprzętu ciągników i przyczep a nawet podłączenie niektórych urządzeń; podholowanie podwozi do wyrzutni; załadowanie na ciągniki ZCZZ i innego sprzętu pomocniczego; rozstawienie bębnow do zwijania kabli; demontaż stojaków polowych raket i załadowanie ich na samochody; demontaż i przygotowanie do manewru polowych urządzeń do elaboracji raket oraz przygotowanie do transportu zapasu raket. W celu umożliwienia dywizjonom wykonania tych prac, sztab oddziału /ZT/ przed zakończeniem i zatwierdzeniem planu manewru wydaje zarządzenia przygotowawcze, uprzedzając dywizjony o tym, że będą manewrowały.

Podczas organizacji marszu samochodowego /kołowego/ bardzo ważną rolę odgrywa stan pojazdów samochodowych oraz przygotowanie dysponentów i kierowców. Należy przy tym podkreślić fakt, że w czasie pokoju w oddziałach /ZT/ artylerii raketowej znajduje się tylko 25-50% środków ciągu. Uzupełnienie do pełnego stanu następuje w czasie podwyższonej lub pełnej gotowości bojowej drogą mobilizacji z gospodarki narodowej i w tym stanie rzeczy zarówno kierowcy jak i samochody nie są w pełni przygotowane do wykonania wspomnianych zadań. Przygotowanie pojazdów mechanicznych do marszu polega na przeprowadzeniu szczególnie starannych przeglądów technicznych, uzupełnieniu zbiorników paliwem i olejem, przygotowanie i wyposażenie w części zamienne ruchomych warsztatów naprawczych itp.

Kierowcom i dysponentom samochodów należy udzielić wyczerpującego instruktażu; zapoznać ich z sygnałami dowodzenia, w tym celu dysponentom przydziela się chorągiewki i latarki sygnalizacyjne, a także pouczyć ich jak mają się zachować w konkretnej sytuacji bojowej i w przypadkach awaryjnych.

Manewr samochodowy całością oddziału /ZT/ odbywa się kolumnami dywizjonów. W celu dokonania zmiany ugrupowania dowódca /szef sztabu/ dywizjonu, na podstawie wytycznych dowódcy oddziału /ZT/ wydaje ustny rozkaz, w którym podaje:

- zadanie dywizjonu oraz czas osiągnięcia gotowości bojowej na nowym stanowisku;
- dokładny czas przystąpienia do zwijania zestawu raketowego i gotowości do marszu;
- sposoby maskowania i obserwacji powietrznej podczas zwijania;
- kolejność pojazdów w kolumnie, szybkość jazdy i odległość między samochodami w marszu;
- organizację obserwacji i powiadamiania o pojawieniu się nieprzyjaciela powietrznego i naziemnego, oraz o zagrożeniu chemicznym i radioaktywnym;
- postępowanie w razie napadu powietrznego lub naziemnego;
- sygnały dowodzenia kolumn w czasie marszu;
- miejsca pierwszego i następnych przerw w czasie marszu oraz czas ich trwania;
- czas przybycia na stanowiska startowe w wyznaczonym rejonie.

2. Zwijanie i rozwijanie zestawów raketowych - 20 min.

Zwijanie zestawów raketowych przeprowadza się zgodnie z obowiązującymi instrukcjami z uwzględnieniem wytycznych nadrzędnych szczebli dowodzenia. Polega ono, najogólniej biorąc na:

- ~~przet~~adowanie rakiet z wyrzutni na STZ-y i przygotowanie ich do marszu;
- odłączenia i zwinięcia kabli energetycznych;
- demontażu układu antenowego kabiny P, ułożeniu anten i falowców na specjalnych przyczepach, zamocowaniu ich i przykryciu pokrowcami;
- doprowadzeniu wyrzutni raketowych do położenia marszowego;
- podłączenie podwozi, podniesienie odrzutnika gazów;

- zamocowanie części wahliwej, zakrycie pokrowcem;
- podłączeniu ciągników i sprawdzeniu układów hamulcowych i sygnalizacji;
- sformowaniu kolumny marszowej, które odbywa się w rejonie stanowiska startowego lub w jego pobliżu.

Instrukcje dotyczące zwijania zestawów raketowych zawierają zestaw czynności, sposób ich wykonania oraz wykaz norm czasowych na poszczególne operacje. Zwijanie i rozwijanie zestawów raketowych na stanowiskach z pełną rozbudową inżynierską trwa znacznie dłużej niż na stanowisku polowym. Jest to podyktowane tym, że na stanowiskach z pełną rozbudową, kable energetyczne są układane w specjalnych kanałach. Niektóre czasy zwijania i rozwijania zestawów oraz ich elementów są następujące:

Lp	Z a d a n i e	d o a r			dtar
		SA-75M	S-75M	S ₁₂₅	
1.	Doprowadzenie zestawu z położenia bojowego do marszowego	$\frac{1h30'}{2h15'}$	$\frac{1h45'}{2h30'}$	$\frac{2h}{2h45'}$	$\frac{1h40'}{2h30'}$
2.	Doprowadzenie zestawu z położenia marszowego do bojowego /do got.nr1/	$\frac{2h15'}{3h}$	$\frac{2h30'}{3h15'}$	$\frac{2h45'}{3h30'}$	$\frac{50}{\cdot}$
3.	Zwijanie kabiny "P" /UNW/	$\frac{1h30'}{2h15'}$	$\frac{1h45'}{2h30'}$	$\frac{2h}{2h45'}$	-
4.	Rozwijanie kabiny "P" /UNW/	$\frac{2h}{2h45'}$	$\frac{2h15'}{3h}$	$\frac{2h}{2h45'}$	-
5.	Zwijanie wyrzutni	$\frac{1h10'}{1h50'}$	$\frac{1h10'}{1h50'}$	$\frac{1h20'}{2h}$	-
6.	Rozwijanie wyrzutni	$\frac{1h10'}{1h50'}$	$\frac{1h10'}{1h50'}$	$\frac{1h20'}{2h}$	-
7.	Formowanie kolumny marszowej dywizjonu.	20'	20'	20'	
8.	Zajęcie stanowiska startowego	30'	30'	30'	
9.	Zakładowanie dywizjonu z jo raket na transport kolejowy	5h	5h	3h	12h
10.	Wyładowanie dywizjonu z transportu kolejowego.	3h	3h	2h	12h

W liczniku - czasy dla stanowiska polowego.

W mianowniku - dla stanowiska z pełną rozbudową inżynierską.

Uwaga: Pełny zestaw norm czasowych zainteresowani znajdą w wydawnictwach CPK nr bibl 00572 i 016142.

Z przeglądu norm czasowych wynika, że zwijanie i rozwijanie całego zestawu limituje kabina nadawczo-odbiorcza PAA /PW/ a w zestawach typu S-125 kolumna antenowa UNW, czasy dla pozostałych urządzeń są krótsze. Stąd wypływa także inny wniosek mający zastosowanie w przypadku manewru dywizjonu ogniowego na niewielką odległość, np. na zapasowe stanowisko startowe, przy ograniczonej ilości środków transportowych. Można wówczas odpowiednio zaplanować kolejne rzuty ze sprzętem.

Po przybyciu dywizjonów do nowego rejonu ugrupowania oddziału /ZT/ następuje zajmowanie stanowisk startowych i technicznych, a następnie rozwijanie zestawów raketowych. Prace te, podobnie jak przy zwijaniu wykonuje się zgodnie z obowiązującymi instrukcjami oraz przestrzeganiem odpowiedniej technologii i norm czasowych. Do montażu układów antenowych należy dywizjonom dostarczyć dźwigi. Po rozwinięciu sprzętu przeprowadza się poziomowanie i orientowanie anten i wyrzutni, ustawianie stref zakazu startu na wyrzutniach a następnie wykonuje się prace profilaktyczne. Przy manewrze na niewielką odległość przeprowadza się tylko autonomiczne sprawdzanie poszczególnych układów zestawu oraz kontrolę funkcjonowania SNR. Jeżeli marsz wykonano na odległość większą niż 200 km /na kołach/ to wówczas należy wykonać miesięczne prace profilaktyczne. Należy pamiętać, że rakiety przewiezione na taką odległość przechodzą do grupy drugiej gotowości /G2G/ i wymagają kompleksowego sprawdzenia na RSKP. Po dostarczeniu na szacowaną liczbę rakiet /np. 2jo/ uważa się, że oddział /ZT/ osiągnął gotowość do działań bojowych.

Dywizjony techniczne, w zależności od sytuacji bojowej, czasu oraz wykonywanego zadania, mogą manewrować całością sił i środków lub oddzielnymi potokami. Manewr potokami odbywa się w zasadzie w ten sposób, że drugi potok rozpoczyna zwijanie sprzętu po osiągnięciu gotowości do elaboracji rakiet na nowym miejscu przez pierwszy potok.

3. Zabezpieczenie techniczne marszu - 20 min.

Oddział /ZT/ artylerii raketowej wykonuje marsz kolumnami dywizjonów z reguły po wielu drogach. Marsz może wykonywać środkami transportu samochodowego lub kolejowego, a także

sposobem kombinowanym łączącym oba wymienione środki. Rzadziej natomiast przy pomocy transportu lotniczego lub wodnego, te ostatnie częściej znajdują zastosowanie do przewozu rakiet. Każdy rodzaj transportu ma swoje zalety i wady. Do zalet marszu kołowego /samochodowego/ można zaliczyć:

- mniejszą ^vważliwość, w stosunku do innych rodzajów, na przeciwdziałanie nieprzyjaciela;
- daje się stosunkowo dobrze maskować;
- pozwala zachować wysoką gotowość bojową maszerującego oddziału;
- ugrupowanie marszowe jest manewrowe;
- organizacja marszu, zwłaszcza na nieduże odległości, jest stosunkowo prosta;
- na odległość do około 500 km jest on najbardziej opłacalny;

Do wad zalicza się:

- potrzeba dużej liczby pojazdów mechanicznych;
- duże prawdopodobieństwo występowania uszkodzeń i przez to hamowanie prędkości marszu;
- zużywanie resursów pojazdów;
- duża zależność od stanu dróg i warunków atmosferycznych;
- zmęczenie fizyczne stanu osobowego;
- większe wstrząsy i wibracje ujemne wpływające na sprzęt.

Zaletami przewozu kolejowego są wady samochodowego i odwrotnie, ponadto wadą transportu kolejowego jest zbyt długi czas potrzebny na załadunek i wyładunek sprzętu a także określone wymagania w stosunku do ramp.

Pomimo szeregu wad, marsz samochodowy w warunkach naszego kraju znajduje najszersze zastosowanie. Przed marszem dowódca kolumny powinien sporządzić plan manewru z zaznaczeniem na nim drogi marszu od punktu wyjściowego do docelowego, przeszkód, obejść, miejsca i czasy odpoczynków itp. Na planie tym powinien być schemat rozmieszczenia pojazdów w kolumnie marszowej, którym nadaje się kolejne numery. W celu zwiększenia bezpieczeństwa pojazdy z ludźmi rozstawia się w znacznej odległości od pojazdów z materiałami wybuchowymi, rakietami i RMMN. Na każdy pojazd wyznacza się dysponenta zaopatrzonego w chorągiewki i latarki sygnalizacyjne, a na samochodach przewożących ludzi wyznacza się obserwatorów /burtowych/. W czasie marszu dowódca kolumny jest obowiązany:

- dowodzić nieprzerwanie pododdziałami i być gotowym do odparcia nieprzyjaciela powietrznego i naziemnego za pomocą środków ogniowych będących w jego dyspozycji;
- utrzymać dyscyplinę marszu;
- organizować rozpoznanie powietrzne, naziemne, skażenia chemiczne go i radioaktywnego;
- kontrolować przestrzeganie zasad maskowania;
- przedsięwziąć odpowiednie środki w celu udzielenia pomocy pojazdom, które uległy uszkodzeniu.

Przemarsz nocą odbywa się z przysłoniętymi światłami reflektorów i świateł "stop". Przed pokonaniem ^z pojazdu kolejowego wyznacza się trzech obserwatorów, którzy obserwują tory kolejowe i regulują ruch kolumny.

Zabezpieczenie techniczne kolumny marszowej sprowadza się do utrzymania pojazdów w ciągłej sprawności technicznej, szybkiego usuwania uszkodzeń, kontroli zamocowania sprzętu rakietowego i zachowanie się ^{gł} podczas jazdy a także operatywnego i skutecznego działania w sytuacjach awaryjnych. Dla zapewnienia szybkiego usuwania uszkodzeń i awarii tył kolumny zamyka się ruchomymi warsztatami naprawczymi, dźwigami i cysternami z MPS. Samochody które uległy uszkodzeniom, po naprawie dołączają do kolumny i wchodzi na swoje miejsce w ^a czasie odpoczynku. Do kolumn przydzielona się także ciągniki zapasowe. Łączność w kolumnie zapewnia się za pomocą znaków i sygnałów dowodzenia oraz za pomocą radiostacji przenośnych /radiotelefonów/, tak by na podstawie meldunków dowódca kolumny znał całą sytuację na bieżąco i mógł przedsięwziąć w razie potrzeby odpowiednie środki zaradcze.

Podczas marszu, stosownie do stanu dróg, warunków atmosferycznych pory doby itp, należy utrzymywać zadaną prędkość marszu i odległości między pojazdami. Wartości te przyjmuje się: prędkość po szosach w dzień 30:-40 km/godz; nocą i po drogach drugiej kategorii w dzień 15:-20 km/godz; odległości między pojazdami 30-50 m, między bateriami - 100 m, między dywizjonami 5 km. W czasie marszu wyznacza się przerwy w celu sprawdzenia stanu technicznego pojazdów, umocowania ładunków oraz w przypadkach szczególnych np. większe awarie. Przerwy "techniczne" należy koordynować z przerwami na odpoczynek stanu osobowego.

Pierwszą przerwę w marszu stosuje się po 10-15 min jazdy w celu sprawdzenia zamocowania rakiet na STZ-ach i transporterach, sprawdzenia ogólnego stanu pojazdów itp. Następne tego typu odpoczynki organizuje się co 2-3 godz jazdy.

Mosty i przeprawy po lodzie powinny mieć wytrzymałość minimum 20 ton. Kąty spadu dróg nie więcej niż 15° , a promień krzywizny zakrętów nie mniejszy niż 11m. Zajęcie nowego rejonu ugrupowania oddziału /Z/ będzie wymagało nowej organizacji zabezpieczenia raketowo-technicznego, bowiem mogą zmienić się źródła zaopatrzenia, nowa sieć dróg dowozu rakiet z dtar do doar, inne warunki pracy SNR itp. Wymagać to będzie uaktualnienia dokumentacji techniczno-bojowej tak aby zabezpieczenie raketowo-techniczne w nowym rejonie nie wpłynęło ujemnie na działania bojowe oddziału /Z/.

4. Propozycje szefa służb technicznych w zakresie zabezpieczenia technicznego manewru oddziału - 20 min.

Założmy, że pułk artalerii raketowej, składający się z czterech dywizjonów typu SA-75M i jednego dywizjonu technicznego, w celu osłony nowego obiektu, otrzymał zadanie wykonania manewru operacyjnego transportem samochodowym. W celu wypracowania decyzji do organizacji manewru, dowódca pułku zażądał od szefa służb technicznych odpowiedzi na następujące pytania:

1. Ilość i stan środków transportowych potrzebnych do manewru.
2. Organizacja zwijania sprzętu raketowego.
3. Zabezpieczenie techniczne marszu oddziału po wyznaczonych drogach.
4. Zakres prac przy sprzęcie raketowym po zajęciu nowego ugrupowania.

Szef służb technicznych po przeprowadzeniu niezbędnych kalkulacji i obliczeń, przedstawia swoje propozycje w tym zakresie. Może to zrobić w następujący sposób:

Ob pułkowniku, w zakresie ilości i stanu środków transportowych potrzebnych do zabezpieczenia manewru melduje; pułk dysponuje parkiem samochodowym pokrywającym potrzeby manewru w 25%. Stan techniczny pojazdów i wyszkolenie kierowców jest dobre a zabezpieczenie w części zamienne- wystarczające. W celu pełnego zabezpieczenia manewru brygada potrzebuje dodatkowo następujące

ilości środków transportowych;

- ciągniki typu KRAZ - 40szt.
- ciągniki siodłowe ZIL-157 -10szt.
- samochody transportowe - 30szt.
- dźwigi - 5 szt.
- autobusy typu "Jelcz" -7 szt lub "San" - 10szt.

Rakiety których pułk ogółem posiada 90 szt, zostaną przewiezione na 4-ch naczepach PS-6r, 48 STZ-ach i 6-MHz.

W zakresie zwijania sprzętu raketowego proponuje:

Zwijanie zestawów raketowych w dywizjonach ogólnych rozpocząć równocześnie po dostarczeniu im potrzebnego transportu, a przede wszystkim dźwigów samochodowych. Mając na uwadze zwiększenie bezpieczeństwa, rakiety do transportu zostaną opróżnione z paliwa i utleniacza. Utleniacz z rakiet zamierzam przewieźć w zbiornikach naczep STZ-ów, natomiast paliwo zabierze dywizjon techniczny i przewiezie swoimi środkami. Dlatego zwijanie dywizjonu technicznego proponuje rozpocząć po zapakowaniu rakiet, które są w jego dyspozycji i zebraniu paliwa z dywizjonów ogólnych.

W celu technicznego zabezpieczenia marszu zamierzam zorganizować i przydzielić do każdej kolumny ekipę techniczną na samochodzie, wyposażoną w niezbędne środki do szybkiego usuwania uszkodzeń. Ponadto kolumny marszowe zostaną zamknięte przydzielonymi dźwigami i dwoma zapasowymi ciągnikami siodłowymi. W przypadku zaistnienia większych awarii i konieczności ewakuacji sprzętu, proponuję korzystać z pomocy jednostek wojskowych lub jednostek OTK położonych w pobliżu trasy marszu. Po zakończeniu manewru zajdzie konieczność wykonania na zestawach raketowych miesięcznych prac profilaktycznych, pełnego sprawdzenia wszystkich rakiet za pomocą RSKP oraz napełnienia ich paliwami, utleniaczem i powietrzem. Prace przy zestawach pochłona 2 dni, natomiast przy rakietach około 4-5 dni. Przewiduje że, na nowym miejscu, pułk osiągnie gotowość do działań po 5 dniach."

5. Zakończenie zajęć -5 min.

1. Udzielenie odpowiedzi na pytania.

2. Zalecenie literatury

Wykład należy pogłębić z następującej literatury:

Skrypt "Rakietowo-Techniczne Zabezpieczenie Działania Bojowych
Oddziału /ZT/ WR OPK". str 73:-77 nr bibl 022731

Podręcznik "Taktyka Wojsk Rakietowych OPK" str 330:-362
nr bibl.015615.

OPRACOWAŁ

Paradowski

ppłk Ryszard PARADOWSKI

Wydrukowano w 4 egz.

Egz. nr 1-4 Bibl. Główna

Wyk. R. Paradowski

Druk ZJ dn 18.06.75r

Nr ks.masz.PF 504/WL

